

Dosarul nr. 2ra-1564/22
2-20037362-01-2ra-28102022

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) jud. A. Romanaș
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

7 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Muntean,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei
Muntean împotriva Societății pe Acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei” cu privire la
anularea deciziei, anularea facturii și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 februarie 2020, Serghei Muntean a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Regia Apă Canal-Orhei”, solicitând:

- anularea deciziei Comisiei Speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal Orhei”
nr. 11/1 din 28 noiembrie 2019;

- anularea facturii de consum, a apei potabile la consumătorul casnic de pe
adresa or. xxxxx, pentru luna iulie 2019, emisă de SA „Regia Apă Canal Orhei”;

- obligarea SA „Regia Apă Canal Orhei” să efectueze recalculul consumului
de apă potabilă la consumătorul casnic de pe adresa xxxxx, pentru luna iulie 2019,
reieșind din media consumului de apă pentru 3 luni anterioare lunii iulie 2019
(lunile aprilie, mai și iunie 2019), facturând pentru luna iulie 2019 un consum de
apă potabilă de 8 m³;

- suspendarea, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, a
deciziei comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă Cana! Orhei” nr. 11/1 din 28
noiembrie 2019;

- interzicerea SA „Regia Apă Canal Orhei”, până la rămânerea definitivă a
hotărârii judecătorești de a deconecta consumătorului casnic de pe adresa xxxxx de
la rețeaua de alimentare cu apă potabilă și canalizare. În caz dacă, până la emiterea
încheierii de interzicerea a deconectării, furnizorul va deconecta consumătorului de
pe adresa xxxxx de la rețeaua de apă potabilă și canalizare - obligarea SA „Regia
Apă Canal Orhei” să reconecteze, până la devenirea definitivă a hotărârii de

judecată a consumătorului casnic de pe adresa xxxxx de alimentare cu apă potabilă și canalizare;

- compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 31 iulie 2019, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a facturat la domiciliul său, din xxxxx consum de apă potabilă în mărime de 213 m³ în decurs de o lună, bazându-se pe indicii contorului de apă de la 31 iulie 2019 de 550 m³ și indicii precedenți ai contorului de 337 m³.

În această bază i-a fost întocmită și expediată factură pentru achitarea sumei de 4781,40 lei consum de apă potabilă și servicii de canalizare pentru luna iulie 2019, achitarea urmând a fi făcută până la 25 august 2019.

La data de 24 octombrie reclamantul a depus la SA „Regia Apă Canal-Orhei” o cerere în care și-a exprimat dezacordul cu cantitatea de apă potabilă facturată ca fiind consumată și a solicitat verificarea metrologică a contorului de apă.

Conform raportului de expertiză metrologică nr.036-2019, efectuat de Institutul National de Metrologie, s-a constatat că cotorul de apă nu corespunde cerințelor documentului normativ, depeșând limitele erorii relative tolerate la debitorul minimal (Q min) și este declarat ca inadmisibil.

Totuși, în pofida acestui fapt, la 5 decembrie 2019 i-a fost expediată o scrisoare nr.898-12 prin care i s-a comunicat că volumul de apă consumată nu va fi recalculată și că în baza indicațiilor contorului s-a calculat consumul de apă în mărime de 5 210,80 de lei.

Totodată i-a fost expediată preîntâmpinarea nr.573 în care i s-a cerut achitarea sumei de 5 210,80 de lei, în caz contrar va fi deconectat de la aprovizionarea cu apă potabilă.

Întru respectarea procedurii prealabile, la data de 16 decembrie a depus la SA „Regia Apă Canal-Orhei” o cerere prealabilă prin care solicitat anularea deciziei comisiei speciale și recalcularea consumului apă potabilă în baza normelor sanitare, reieșind din numărul persoane ce domiciliază în casă.

La 19 decembrie 2019 SA „Regia Apă Canal Orhei” a întocmit răspunsul nr.935-12, pe care i l-a expediat la 19 decembrie 2019 și care a fost recepționat de către reclamant la 5 ianuarie 2020, prin ca s-a comunicat că SA „Regia Apă Canal Orhei” nu va anula decizia Comisiei Speciale și i s-a cerut achitarea volumului de apă înregistrat de contor, suma de 5 210,80 de lei.

La această scrisoare a fost anexată și decizia Comisiei Speciale nr.11/1 din 28 noiembrie 2019.

A invocat că nu este de acord cu decizia Comisiei Speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal Orhei” nr.11/1 și o consideră ilegală neîntemeiată și necesar de a fi anulată, cu obligarea furnizorului „Regia Apă Canal Orhei” să recalculeze volumul de apă potabilă consumul în luna iulie 2019 conform normelor sanitare, reieșind din numărul persoane ce locuiesc în casă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 15 alin. 2 lit. h) al Legii nr. 303 du decembrie 2013 „Privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare”, în raport cu consumătorul operatorul are obligația, în cazul deteriorării contoarelor din motive ce nu pot fi imputate consumatorului, să calculeze volumul de apă consumată reieșind din volumul mediu lunar, înregistrat în ultimele 3 luni anterioare. Prevederi similare sânt prevăzute în pct. 66 lit. 1) al Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin hotărârea ANRE

nr. 271/2015 (în continuare Regulament). Conform prevederilor pct. 66 lit. q) al Regulamentului, în cazul în care nu este instalat contor, factura pentru apă furnizată se emite în baza normelor de consum.

Faptul că contorul a fost declarat inutilizabil, echivalează cu lipsa contorului și deci, facturarea volumului de apă utilizat urma să fie făcută nu în temeiul indicilor acestui contor, dar în temeiul normelor de consum.

Conform pct. 104 al Regulamentului în lipsa contorului, volumul de apă consumată se calculează în corespundere cu normele de consum aprobate în modul stabilit.

Conform prevederilor pct. 130 din Regulament în cazul în care contorul a fost demontat și în urma verificării metrologice de expertiză a fost stabilit că eroarea contorului depășește limitele admisibile, consumul de apă se va calcula conform volumului mediu al ultimilor 3 luni înregistrat până la deteriorare.

Ținând cont de faptul de expertiză metrologică a constatat că contorul de apă instalat la domiciliul reclamantului nu corespunde cerințelor documentului normativ, depășește limitele erorii relative tolerate la debitul minimal și este declarat inutilizabil, consumul de apă potabilă și servicii de canalizare a fi calculat conform mediului pentru 3 luni anterioare deteriorării contorului, adică 3 luni anterioare lunii iulie 2019.

Indicii contorului pentru 3 luni anterioare lunii iulie 2019 (lunile aprilie, mai și iunie 2019), constituie, conform datelor prezentate de SA „Regia Apă Canal Orhei” respectiv 9 m³, 5 m³ și 9 m³, în total 23 m³.

Consumul mediu lunar pentru 3 luni precedente lunii iulie 2019, constituie 7,66 m³, sau rotunjit în favoarea furnizorului, 8 m³ pe lună.

La fel, consideră că la emiterea deciziei, în afară de încălcarea normelor din Legea nr. 303 și din Regulamentul, invocate supra, a fost încălcată și procedura de examinare.

Astfel, conform prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul administrativ înainte de emiterea unui act administrativ defavorabil, sau înainte de respingerea unui act administrativ favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptul și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează să fie emis.

În cazul său nu a fost întrunit nici unul din cazurile prevăzute de art. 95 din Codul administrativ, care permit autorității publice să renunțe la audiere, reclamantul nu a fost invitat la ședință comisiei speciale și nu a fost audiat, prin ce sau încălcat prevederile art. 94 din Codul administrativ.

Conform prevederilor art. 172 alin. (1) din Codul administrativ dacă un act defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile.

Deși pct. 144 alin. 1 lit. a) al Regulamentului prevede expres că în cazul contestării facturii este interzisă deconectarea de la rețeaua de alimentare cu apă, furnizorul nu îndeplinește aceste prevederi legale, încălcând prin aceasta prevederile art. 172 alin. (1) din Codul administrativ.

Prin hotărârea din 29 aprilie 2021 Judecătoria Orhei, sediul central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Muntean împotriva Societății pe Acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei” cu privire la anularea deciziei, anularea facturii și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 17 mai 2021, Serghei Muntean a depus cererea de apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei soluții noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Serghei Muntean și s-a menținut hotărârea din 29 aprilie 2021 Judecătorei Orhei, sediul central.

În motivare, Colegiul instanței de apel a conchis că temeiuri de anulare a deciziei Comisiei Speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei” nr. 11/1 din 28 noiembrie 2019, precum nici nu sunt întrunite temei de anulare a facturii de plată, acestea fiind în corespundere cu interesul și avantajul consumatorului, fapt ce are ca efect respingerea pretențiilor formulate.

La 26 septembrie 2022, prin intermediul poștei, Serghei Muntean a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond și cu decizia instanței de apel, menționând că le consideră ilegale, neîntemeiate și necesar de a fi casate, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată va fi admisă integral (cu titlu principal), sau cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată (cu titlu secundar).

În drept a invocat temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a susținut că lui, nici reprezentantului său, nu i sa comunicat data și ora judecării cauzei, la dosar lipsind dovada citării legale.

Prin faptul că nu a fost efectuată citarea legală, el a fost lipsit de posibilitatea de a se prezenta în fața instanței și de a-și expune argumentele, fiind pus în situație procedurală inegală cu SA „Regia Apă Canal-Orhei”.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 29 iunie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.172). Dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește.

Din aceste motive, Colegiul consideră recursul depus la 26 septembrie 2022, ca fiind declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin referința depusă la 21 noiembrie 2022, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea

Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Serghei Muntean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Serghei Muntean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh